

Joan Manén
concerto espagnol, n° 1
pour violon seul et orches-
tre, op. A-7

I - Allegretto ben moderato

II - Lamento

III - Allegro molto

Senyora :

La Junta Directiva d'aquesta "Associació de Música de
camera", en sessió del dia 7 del corrent, va pendrent el

Concert Violin
Max Burch

Op 26

Allergro

Moderato

Adagio

Finale

15

X 100
400
250
1050
1150

1200
450
750

$$\begin{array}{r}
 17 \\
 15 \\
 \hline
 85 \\
 17 \\
 \hline
 255
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 232 \\
 0.25 - \\
 \hline
 1160 \\
 46V \\
 \hline
 5800
 \end{array}$$

Dijous, 10 de maig 1926

Segon ~~concert~~
concert

JOAN MANÉN

Amb la cooperació de
FREDERIC LONGA
pianista

Programa

Concert en re major, n.º 4, Mozart
Xacoma, Bach

I palpiti, Paganini-Manén
Balada, op. A-20, Manén

La Cheta, Schubert

Ballet lent, Gluck-Manén

~~Furkey~~
Furkey in the straw, Manén

(dansa popular nord-americana)

Capriccio base, Jarasati-Manén

Darrer concert a

Barcelona de

JOAN MANÉN

Exclusivament per als socis

Associació de música "de Camara"
de Barcelona

seus tretzè: 1925-26
concert novè

JOAN MANÉN
violí

ORQUESTRA

sota la direcció del mestre

EDUARD TOLDRÀ

Palau de la música Catalana

Dijous, 6 de maig de 1926

a les quatre i una

del vespre

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS

Un altre músicà nostre,
Joan Brancin, no prou estimat
ni apreciat de la nostra
gent nostra.

Lluís Millet

Programme

I
MANÉN — * Concert, op. A-7
Allegretto ben moderato
Adagio ma non troppo (Lamento)
Allegro molto

II
MAX BRUCK — Concert, op. 26
Allegro moderato - Adagio
♩ - Finale

III
MANÉN — Capriccio n° 1
MANÉN — * Cançó.
PAGANINI - MANÉN — * Capriccio n° 24

* Publicades en l' Universal Edition, de Viena

25 de març de 1926

mult petit - ONZE
~~de~~ concert

FESTIVAL JULI GARRETA

mult petit - { *legons amplexes de la*
obus instrumentales
en augment
Ampliació de música "de Camara";

Sonata de piano i violoncel
Concert de violi

mult petit { El programa quedarà completat
amb la magnífica

Suite en do

Interprets

PAU CASALS, violoncel

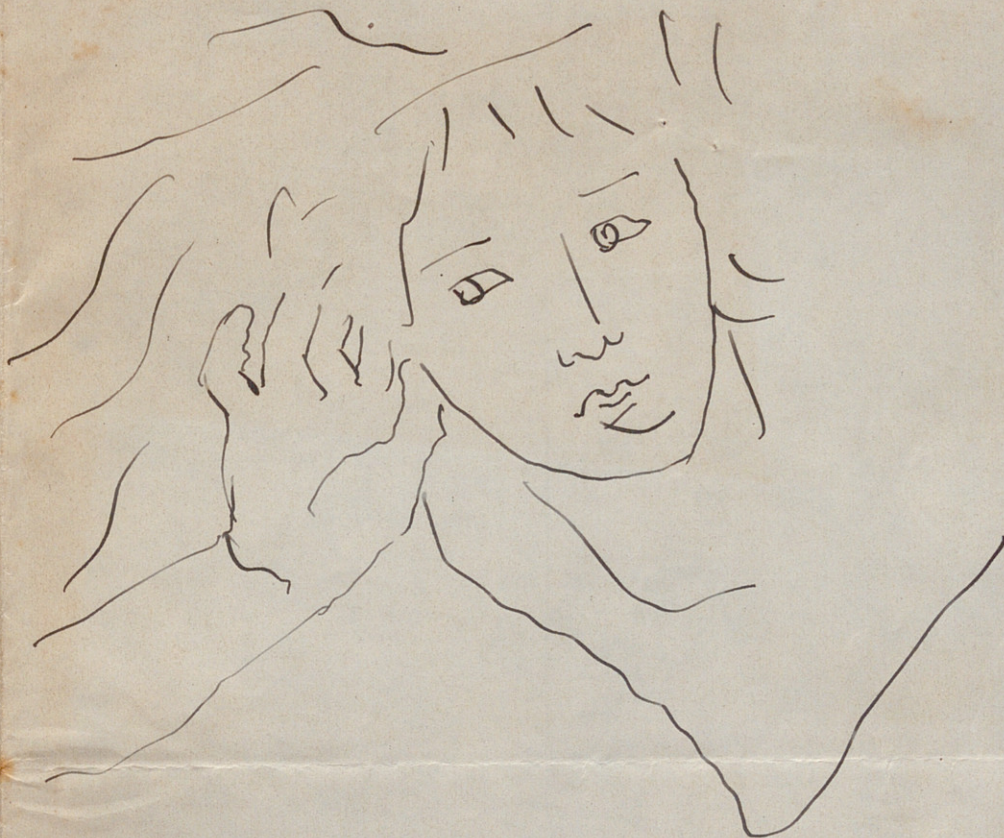
FRANCESC COSTA, violi

BLAI NET, piano

ORQUESTRA PAU CASALS

dirigida pel ~~maest~~
seu director mestre fundador

Exclusivament per als
socios

Ampliació de música de Camara
de Barcelona

curs tutzi

1925-26

concert desè

JOAN MANEN

violí

FREDERIC LONGAS

piano

Palau de la Música Catalana
Dilluns, 10 de març 1926
a tres quarts de onze de
vespre

Pregame

I

Mozart

Concert en re major,

Alligro non troppo ^{n° 4}

Andante

Rondo

(cadenas de Joaquim)

II

BACH

Xacoma de la

IV Donata

vidi sol

PAGANINI-MANÉN * I Palpiti

III

MANÉN

* Balada, op. A. 20

SCHUBERT

L' abella

GLUCK: MANÉN

* Ballet lento

MANÉN

* Furkey in the snow
(danses populaires nord-américaines)

JARAJATE MANÉN

Capitulos base

Piano G. ROTRIAN-STEINWEG

de la casa Werner

* Publicadas a l' "Universal Edition" de Viena

Joan Manén

Concert ~~espanyol~~ n° 1, op. A-7
per violí i orquestra

Es per a l'Associació de Música «da
camera» de Barcelona raó de goig profunda i aug-
ment del seu prestigi, la celebració dels presents con-
certs, disposats per tal d'oferir als ~~sempres~~ Socis al-
gunes de les millors inspiracions de l'il·lustre mestre
Joan Manén, oi més avalorats per ~~sa~~^{sa} presència i la
seva cooperació activa.

Res no sabriem dir a propòsit d'A Joan

Manén que no sàpiguen abastament els nostres (2
aimadors de l'art musical. Ha constituït la seva
carrera una sèrie de triomfs esclatants, proclamats
avien per la fama; més, ja des del seu començament
tinguerem nosaltres els ulls fets en ell i el
seguirem pas a pas, tota vegada que, nascut en
nostra ciutat, aquí s'esdevingueren les primeres
manifestacions de ^{les seves} ~~seu~~ dots musicals quan era
encara, pot dir-se, un infant. ~~El~~ ~~lavors~~ ~~el~~ ~~coneguerem~~ ~~possent~~ ~~d'~~ ~~un~~ ~~doble~~
~~anhel~~: assolir l'excel·lència com artista executant, pujar
amunt en la categoria de músic creador.

El virtuós sobresortí més aviat que el com-
positor, meravellant alhora els grans públics i els
cenacles dels intel·ligents; una anomenada prematura,

però, no excloquíⁿⁱ un procés subseqüent de depuració³
en la tècnica i d'afinament en l'expressió, car ~~per~~
Manén, com tot gran artista, ha ^{estat} ~~sigut~~ sempre extrema-
dament exigent amb si mateix. El compositor tin-
gué, amb tot, un punt de partida ben sorprenent.
No conequí l'encongiment ni el dubte, atacant-se
a les grans formes i a la música escènica. Era
un instintiu, un impulsiu, corria tots els perills de
l'autodidacte; més, tenia una reserva providencial
del seny nostrat que intervingué oportunament
per ~~a~~ fer de contrapès salvador. Vingué dia — i no
trigà gaire de venir aquest dia en la seva existència,
tant de jorn orientada de cara al gran art, — que també
l'exercici de l'autocrítica caigué pesadament da-
munt el feix de paper pantat que havia omplert
fantasiosament de notes. De primer anduvi destrui

sens pietat molta música escrita, quan encara (b
no era possible que pogués produir res que fos assaon-
nat. Després començà de posar en pràctica el clàssic
consell :

Vingt fois sur le métier remettez votre ouvrage,
polissez-le sans cesse et le repolissez.

Sols algunes obres d'en Marien han arribat ja a una
versió definitiva; aquestes són les que tenen el misme-
ro d'obra precedit d'una A. Sense aquesta inicial,
l'aprobació de l'autor s'entén condicional; l'au-
tocritic encara hi deu tenir quelcom a llimar. Heus-
aquí una característica d'en Marien compositor, que
revela una escrupulositat que li fa honor. Aquesta
tasca de polir i repolir — que proposem als nostres
joves músics com a cosa verament exemplar, — preiem
poder afirmar que ~~si~~ omplirà sempre les hores de lleure

de l'eximí compositor català.

(5

No és possible, en aquestes senzilles ratlles
preliminars d'una bella festa dels sons, esmentar,
ni que sigui ràpidament, els fastes de la carrera
d'~~un~~ Joan Marén. És certament glori^{osa} ~~ela~~ ^{via} ~~cani~~ re-
correguda entre les d'ies mon^{te}joiés: l'estrena d'Acté
en el nostre Liceu l'any 1903 i el recentíssim triomf
en terres alemanyes de la simfonia escènica El Cani
del Sol. Recordem al menys d'ues obres capdals
que ^{harem d'} els catalans ~~deven~~ estimar i servar gelosament
en lloc d'honar en nostre patrimoni artístic: la
^{glossa} ~~glossa~~ coral de la cançó popular Els dos camins i
la simfonia Nova Catalonia.

La primera obtingué el primer premi en la
Festa de la Música Catalana de l'any 1917, consagrada

exclusivament a l'enaltiment de la cançó popu- (6
lar. El secretari del jurat, ~~era~~^{mentre} Francesc Pujol, deia
en la Memòria reglamentària, a propòsit de' Els dos
camins : « La melodia escollida per son autor, és
formosa com poques n'hi hagin, i la glosa que li
ha inspirat no desmereix de la melodia. Tècnicament
considerada, és obra de treball acurat, conscient i
d'un sentit de modernitat sana i forta; la melo-
dia no s'esborra mai, no es deforma mai; tantost
es contreu, com s'amplifica amb majestat soberba;
i constitueix en tot moment, fragmentada o completa,
la base d'un desenvolupament lògic i poderosament
construït; les proporcions són justes i equilibrades,
i quan l'autor ha dit tot ^{el} ~~que~~ li ~~hi~~ ha inspirat
la cançó, i ho ha dit concisa i clarament, la glosa

termina esfuinant-se, perdent-se com una boi (7
rina que l'oratjol destria. »

(que m'ha donada a conèixer en els Festivals Manen de 1918,)

De ~~la~~ Nova Catalònia, ^{que m'ha donada a conèixer en els Festivals Manen de 1918,} en feia ^{el nostre} ~~en~~ Lluís
Millet una autoritzada presentació: « És aquesta
composició la més important d'en Manen, la
feta amb més amor, amb més entusiasme i la que
demostra amb més evidència les seves exuberants
qualitats de compositor de gran enjuntura. El germen
de la Nova Catalònia data de molts anys enrera,
però amb el temps l'obra s'ha anat madurant
i prenent forma definitiva en l'ànima de l'artis-
ta, fins arribar a esdevenir un poema musical es-
plendorós cantant la ^{Pàtria} ~~Catalunya~~ renaixent. Tots els
elements melòdics, excepte un, que és el cant subjectiu
de l'autor, són posats en el cant del ^{nostre} ~~terrer~~ catalanesc »

o derivats d'ells. Però totes aquestes melodies po- (8
pulars viuen en l'obra, no d'una manera encar-
gada, sinó amb sava abundosa, ufaneses de la
rica musicalitat d'en Manén i bategant amb vida
lluminosa de modernitat sincera, sense perdre'l re-
quest fort i dolcíssim que de la terra nostra porten.»

Mosaltres mateixos escrivíem un dia
de la música d'en Manén: «Pot dir-se que
en totes ses pàgines la cançó hi floreix, hi pal-
pita. Ja s'hagi trobat l'autor traslladant ses
inspiracions al pentagrama un dia al cor mateix
de Catalunya, un altre jorn lluny, en terres estra-
nyes, sempre l'amor a la cançó nostrada ha estat
son amor més gran. Si escriví un concert de piano
i fa ofrena de sa primera audició al públic d'Ham-

burg, que no en sabe res de la cançó catalana, (9
el músic sent la necessitat irresistible d'introduir-
li en el temps lent la dolça melodia de La Mare
de Déu; si basteix un vast poema simfònic a la
faiso' germànica moderna, un Juventus que merei-
xerà l'honor d'èsser dirigit pels grans Kapellmeister
qui han nom Weingartner, Lohse, Mengelberg, tam-
poc en Manén el-ludirà el manament intern, i
en un moment donat no podrà ^{estar-se de} ~~menys~~ de glossar
Els fadrins de Sant Boi. »

- Més, en Manén, com tots els esperits crea-
dors, ha sentit algun cop fretura de noves sensa-
cions, de noves influències ~~de~~ sentimentals, sortint-se
per excepció del seu centre afectiu. Cap minva no n'ha
pogut sofrir ^{seu} personalitat artística, fortament arre-

lada, ^{tal vegada} ~~tal vegada~~ ^{qui sap} l'experiment li ha per-10
més fer relluir altres ^{del seu talent} saïres, portant-nos a admirar
per nostra part la seva facultat d'adaptació. Així
admirem un Bizet, qui mai no deixa d'èsser
específicament francès, adhur en la seva Carmen;
i admirem un Strauss, qui no tem barrejar-se
amb Don Quixot, segur de que ningú no li
regatejaria el seu títol de compositor alemany.

En el Concert ~~XXX~~ espanyol en re,
li ha plagut a l'autor endinsar-se enllà de les
terres ibèriques i inspirar-se en els seus timbres
populars i els seus ritmes característics. L'ambient
general de l'obra justifica el seu títol; més, si exa-
minem els elements que l'integren, trobarem ja en son
bell començ que l'idea engendradora del primer temps

(exemple musical I), de blana flexibilitat melò- (11
dica, porta un segell ètnic inconfundible; sense
èsser una cita textual pertany a un tipus gèneric
al qual podriem referir altres tonades conegudes;
la modificació rítmica que sofreixen ses notes ini-
cials (ex. II) obeeix a un procediment emprat
per a esperonar l'ardiment dels dançaires. Altres
motius i dessinències melòdiques i rítmiques tenen
aiximateix un origen folklòric, tals com el com-
plement de l'esmentada idea (ex. III) i ^{la seva} ~~la~~ termi-
nació nerviosa (ex. IV), els estats melòdics de l'a-
dagio (ex. VII, VIII, IX), tota la vida rítmica del
final amb ses alternatives de valors binàries i ter-
nàries (ex. XII, XIII). Adhuc en els moments més subjectius d'es-
plai líric, no hi manca l'influència de l'element

popular: A la segona idea del primer temps, (12
coronada per un treset ben típic (ex. V).

No cal dir amb quin domini de l'or-
questra y de l'escriptura musical l'autor agença els
materials per ell seleccionats, els pasta, per dir-ho
així, i treu a la llum la valor que posseïen en po-
tència. Urdeix un formós teixit simfònic, per
entremig del qual li serpenteja com un fil d'or
el violí solista, destacant-se del conjunt instru-
mental amb expressiu relleu.

L'encís i la claretat del discurs musical
no deuen ésser enterbolits per un anàlisi escuet. El
to magistral no s'escan per ajudar a la frunció
que ^{és} promet l'oient de bona voluntat; sols ens
hermetem, doncs, unes notes breus, que voldriem ^{que} fossin alhora ben discretes.

I. - Allegretto ben moderato

13

La primera idea s'insinua piano e dolce
(flautes i clarinet):

Ex. I

darnent d'un pedal de dominant (trompes i violles). Li lleva la dolcesa la figura rítmica:

Ex. II

El complement melòdic assoleix la plenitud orquestral:

Ex. III

i és especialment afectada a la corda la terminació:

Ex. IV

Amb caràcter ben cantable, moderant (14)
un poc el moviment, fa ^{lezzo} ~~sa~~ entrada l'instrument
solista, que reesposa tots els elements del primer
tutti (I, II, III, IV), desfent-los després en passatges
d'agilitat.

La segona idea és exposada expressi-
vament pel solista:

Ex. V

alternant-hi l'orquestra; s'hi barreja el record ~~de~~
dels diferents elements de la primera idea i el violí
torna a córrer àgilment.

Formant-se a moderar el moviment,
vé un episodi molt expressiu del qual n'és natu-
ralment protagonista el violí:

Ex. VI

desgranant-se a seguit una cadena que és [15
una deducció de ço que precedeix.

En la reexposició, la primera idea
s'apunta amb la dolcesa del començament
(I), però en to de fa diesi; els elements ja cone-
guts es van succeint amb diferències de presen-
tació. El violí té un moment de tensió en el
registre agut, es desfà en altres passatges llisquents
i, guanyat el to de la pressa, reproduceix l'epi-
sodi (VI), que és ara més intens. Amb noves re-
miniscències s'arriba ràpidament a la termi-
nació (IV).

II. - Lamento. Adagio ma non troppo 16

Una cadenza de clarinet, sense acompanyament, inicia el segon temps (VII), i uns compassos d'introducció (IX) precedeixen l'entrada del violi, que no trenca cap moment les diverses fases de sa molt sentida lamentació. Comença aixís (metamorfosi de gràcia de III):

Ex. VII

completant-se amb més força el pensament:

Ex. VIII

Aquesta segona frase, en reproduir-se, tindria encara més intensitat, un grau més elevada (comença

59016.16

do-fa, en lloc de do-mi bemoll).

(17

El plany adquireix el reforç de la doble corda en terceres i després en sextes:

Ex. IX

Un passatge de transició, en el qual es presenta una expressiva modificació de la frase primera:

Ex. X

Prepara la reexposició, que el violí canta en tessitura més aguda (VII, a l'8ª superior; VIII, do-fa, en lloc de do-mi bemoll). Revé el passatge de doble corda (IX, a diferents intervals) i segueixen un concertis conclusius (X; IX, solo de corn anglès; VII, violí, 8ª baixa amb el re i el mi sempre bemolls; ~~IX~~ VIII, modificat,

8ª baixa). Els sons harmònics del violi són mes (18
últims sons de la lamentació.

III. - Allegro molto

† L'orquestra entra impetuosament; el
violí assatja un instant ses forces:

Ex. XI

i ataca, sens més preàmbul, un motiu de gran
vigoria rítmica:

Ex. XII

La música corre com afollada; té moments d'esclat
orquestral; hi han bells jocs de ritmes, contrapesant-se

els grups binaris i els ternaris:

[19

Ex. XIII

Forma un frapant contrast una segona idea molt apassionada; el violí desplega dos recursos expressius:

Ex. XIV

La volada lírica ve a enllaçar-se amb els elements primers, que es reexposen (preparació; XII; XIII, a la 2^a 3ª inferior i amb modificacions). La segona idea (XIV), portada al to principal del Concerto, re major, s'imposa més encara per mitjà de la

dolile corda del violi' i es cristallitja après (20
en una cadença :

Ex. XV

El violi' vol fer-se escàpol de l'idea musical i ascendeix a un trill agut, mentre l'orquestra contran els grups ritmics. Una enèrgica afirmació de l'acord de tònica clou brillantment el moviment.

Vicents M.ª de Gilebert

DISQUES de Juan MANÉN

parus à la

Société du Gramophone (La Voix de son Maître)

Edition Espagnole

Concerto de Beethoven

Allegro ma non troppo (1re partie) Violon et orchestre . M 067913, violet

Allegro ma non troppo (2re partie) . }

Allegro ma non troppo (3re partie) . } M 067915, violet

Allegro ma non troppo (4re partie) . }

Cadence de J. Manén

Larghetto (1re partie) {

Larghetto (2re partie) { M 067917, violet

Rondo (1re partie) {

Rondo (2re partie) { M. 067919, violet

Concerto de Mendelssohn (Violon et Orchestre)

Allegro molto appassionato (1re partie) {

Allegro molto appassionato (2re partie) { M 067905, violet

Andante (1re partie) . }

Andante (2re partie) . } M 067907, violet

Allegro molto vivace (1re partie) . }

Allegro molto vivace (2re partie) . } M 067909, violet

Lied J. Manén }

Jota aragonesa P. Sarasate } M 067921, violet

Rondeau Badinerie Bach-Manén }

Toccata Paradies-Manén } C 67918, violet

Concerto *sol mineur* de Max Bruch (Violon et Orchestre)

Allegro moderato (1re partie) {

Allegro moderato (2re partie) { A B 24, noir

Adagio (1re partie) {

Adagio (2re partie) { A B 27, noir

Allegro energico (1re partie) {

Allegro energico (2re partie) { A B 28, noir

Le Coucou Daquin-Manén }

Ballet Gluck-Manén } A A 7, noir

Administration de Concerts A. DANDELOT & FILS

(Fondée en 1898)

83, Rue d'Amsterdam

Salle des Concerts du Conservatoire

2 bis, Rue du Conservatoire

Mercredi 31 Mars 1926, à 9 heures du soir

CONCERT avec ORCHESTRE

donné par

Juan MANÉN

Orchestre composé d'Artistes de la

Société des Concerts du Conservatoire

avec le concours de Mme

Rosario ALBA

PRIX DES PLACES (Tous droits compris)

Balcon 50 fr. - Orchestre, 1re série 40 fr. - 2e série 30 fr. - Baignoire (la place) 20 fr.

Première Loge (la place) 30 fr. - Deuxième Loge (la place) 15 fr.

Amphithéâtre 10 fr.

BILLETTS à la Salle du CONSERVATOIRE, 2 bis, Rue du Conservatoire; chez, MM. DURAND, 4, Place de la Madeleine; au BUREAU MUSICAL, 32, Rue Tronchet au GUIDE BILLETS, 20, Avenue de l'Opéra; chez MM. ESCHIG, ROUDANEZ NEVEUX, ROSSIGNOL, SENART, POULALION, au MAGASIN MUSICAL et à l'Administration de Concerts A. DANDELOT & FILS, 83, Rue d'Amsterdam. Gut. 13.25

PROGRAMME

PREMIÈRE PARTIE

- I. **Concerto Espagnol** op. A-7 J. MANÉN
pour violon et orchestre

Allegretto ben moderato
Adagio ma non troppo (Lamento)
Allegro molto

- II. a) **Chaconne** BACH
b) **Caprice n° 1** J. MANÉN

M. J. MANÉN et l'Orchestre
dirigé par M. Gaston RUMEAU

DEUXIÈME PARTIE

- III. **Hercule et Omphale** Claude CHAMPAGNE
Poème symphonique (1e audition)

- IV. **Psaume 144** (1e audition) L. ALGAZI
Psaume 137 — —
pour voix et orchestre

- V. **Trois Gloses de chansons**
catalanes populaires J. MANÉN
pour chant et orchestre d'archets

a) *Mariagneta*
b) *El russinyol*
c) *Els contrebandistes*

Mme Rosario ALBA

- VI. **Ballet de l'Opéra**
" **Néron et Acté** " J. MANÉN

.....

L'Orchestre composé d'Artistes de la *Société des Concerts du Conservatoire*
sera dirigé par M. J. MANÉN
dans la deuxième partie du Concert

Muziekhandel W. F. LICHTENAUER

ZUIDBLAAK 44 — ROTTERDAM — Telef. 4542.
Geopend van 8—8 u. (Zaterdagsavonds tot 9.30)

BESPREEKBUREAU (CONCERTBUREAU) W. F. LICHTENAUER,
Zuidblaak 44 — Rotterdam — Telef. 6246
— Dagelijks geopend van 10—3 uur. —

Vertegenwoordiging in Rotterdam van de Holl. Concertdirectie Dr. G. de Koos, Den Haag.

FR. WEIHENMEYER & Co. G. m. b. H.

STUTTGART-ZUFFENHAUSEN

Fabriek der „Original-Plenator-Piano D. R. P.”

HET KLANKRIJKSTE INSTRUMENT DER WERELD
— EERSTE KLASSE FABRIKAAT. —

„Radio-Hofstad”

Zeestraat 44 - Tel. 14446

De Radiozaak van 's-Gravenhage.

MAX MÖLLER - Amsterdam

P. C. Hooftstraat 34 - Telefoon 25425

Violen - Celli - Strijkstokken - Snaren.

LOUIS SCHNITZLER, Pianist

Opleiding examen Ned. Toonk. Ver.

— Repertoire Zangstudie —

Badhuisweg 82 - Telefoon 52228

TOURNEE JOAN MANÉN

Vrijdag

15

Januari
8 uur

't Gulden Vlies

Alkmaar

Steinway vleugel
van

Kettner's Pianohandel,
Amsterdam.

Zondag

24

Januari
2½ uur

Diligentia

Den Haag

Steinway vleugel
van de

Firma Ch. F. Rijken & Co.,
Den Haag.

Zondag

31

Januari
2½ uur

Nutzaal

Rotterdam

Steinway vleugel
van de

Firma Rijken & de Lange,
Rotterdam.

Tot de Brunswick-Artisten behooren o.a.: Huberman,
Elly Ney, Godowsky, Spalding, Ivogün, enz.

91 NOORDEINDE -

Brunswick
PHONOGRAPHS AND RECORDS

- DEN HAAG

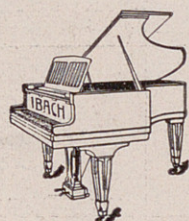
„BRUNSWICK” is het geliefkoosde merk
der echte muziekliefhebbers.

L. C. JACOBI

Pianohandel

REGENTESSELAAN 123

DEN HAAG, Tel. 31403

IBACH

Wereldmerk. Nieuwe modellen 1926.

-- Vraag prijs en conditie. --

Julius Feurich

Kaiserl. Königl. Hof-Pianofortefabrik

Leipzig

**FEURICH
PIANOS**

Vertegenw.
door

G. F. VAN DER DOES

Den Haag - Utrecht - Leiden

Fa. G. A. GOLDSCHMEDING

Amsterdam - Haarlem - Rotterdam

**Van
Joormveld
& Spoor**
PIANOHANDEL

PLAATS 22, TEL. 13448 DEN HAAG
HOFLEVERANCIERS

PROGRAMMA

VIOOL-RECITAL

JOAN MANÉN

Aan den Vleugel: MARYLA BRESLAUER.

1. Concert No. 4 D gr. t. . . . W. A. MOZART (1756-1791)
Allegro
Andante
Rondo

2a. Chaconne (voor viool alleen) J. S. BACH (1685-1750)
b. Sonate G gr. t. PORPORA—MANÉN
Grave (1686-1766) (1883)
Fuga
Aria
Allegretto moderato

— P A U Z E. —

3a. Ballade op A - 20 J. MANÉN (1883)
b. Le chant de rossignol . . . SARASATE—MANÉN
(1844-1908) (1883)
c. Ave Maria F. SCHUBERT (1797-1828)
d. Turkey in the strow
(Amerikaansche volksdans) J. MANÉN (1883)
e. Spaansche Dans P. DE SARASATE (1844-1908)

PHONOLA
PIANO'S EN VLEUGELS

MET METALEN-APPARAAT

HUPFELD
DIRECTIE

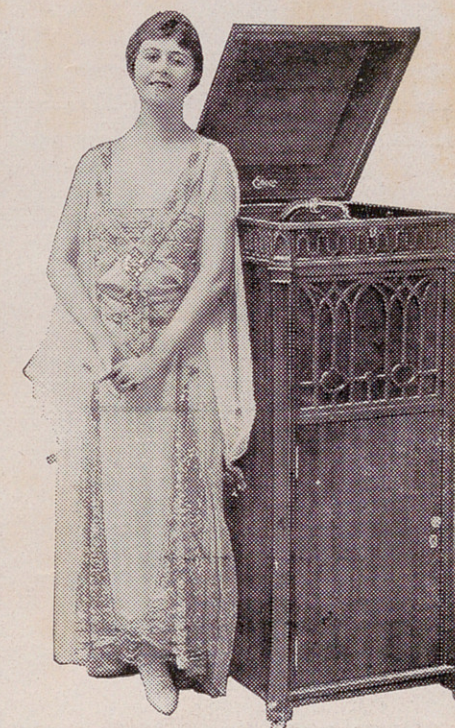
DUWAER & MAESSENS

UTRECHT.

AMSTERDAM. s'GRAVENHAGE.

Wie zingt daar?

DE „NEW EDISON”

**De Krachtproef van den
New Edison.**

De artist staat naast den spelenden New-Edison en zingt of speelt hetzelfde stuk, dat de New Edison van hem of haar weergeeft.

Plotseling, zonder te waarschuwen houdt de artist op en de New Edison speelt alleen door.

De toehoorders moeten nu met gesloten oogen trachten te hooren wanneer de artist ophield.

Vijftig groote artisten (Anna Case, Jacques Urlus, etc.) namen aan meer dan 2000 demonstraties deel en het resultaat was steeds een volkomen succes voor Edison.

De New Edison is de eenige phonograph die ooit deze proef heeft aangedurfd van directe vergelijking met levende artisten.

Paroisses de
Millet

RMC

Joan Marín

Ja tant temps que aquest gran artista català no s'ha presentat davant del públic barceloní, que molts dels nostres melòmans han anat creient que estava retirat d'una acció pública constant, preter corsagat purament a les seves diverses ocasions. Però no és així exactament. Joan Marín no s'ha presentat durant diverses anyades a Barcelona perquè els seus nombrosos compromisos per Europa i Amèrica el feren si li han donat Minors uns quants dies de descans durant tot l'any. Cal reconèixer que és un dels nostres artistes de major activitat i de ~~seu~~ nom més gloriósament conegut, tant com a virtuós admirable, com a autor interessantíssim. Ocupen d'importància de la seva producció, culminada en la magna obra "El camí del sol" que la ciutat de Brunswick, més assortida que la nostra Barcelona, es disposa a estrenar amb tots les honors, el dia 22 d'aquest mes.

La "Associació de Música de Cambrà" honora per Joan Marín amb un dels donats concerts donats a Barcelona (14 de febrer de 1918) assenyalant la nova actuació del gran mestre amb veritable goig, i espere, ben confirmada, entre nosaltres, un viatge més, l'altíssim ^{que li és constantment} consideració atorgada als seus més diversos produïts. ~~espero~~ ^{insigne} mestre

Demanda
munt en
pelle
intim

JOAN MANÉN

violonista

amb la col·laboració d'

ORQUESTRA

dirigida pel mestre

EDUARD TOLDRÀ

i al pianista

Proves: avui dissabte

Entrega; dilluns

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

CURS TRETZÈ, 1925-26 : CONCERTS ^{NOUÈ I DESE} SEGON I TERCER

JOAN MANÉN, violinista

~~violinista~~
FREDERIC LONGÀ, pianista

~~pianista~~
ORQUESTRA

→ dirigit de pel mestre
EDUARD TOLDRÀ

Dissabte, 29 d'abril de 1926

Concert op. A-7, MANÉN

Concert, op. 26, MAX BRUCH

Capritxo n° 1 MANÉN

Canyó, MANÉN

Capritxo n° 24, PAGANINI

Dissabte, 1 de maig de 1926

Concert en re major, MOZART

Xacoma, BACH

I palpit, PAGANINI

Balada, op. A, 20, MANÉN

L'abella, SCHUBERT

Ballet lent, GLUCK

FURKEY H.

Furkey in the straw, MANÉN

Capritxo base, SARAJATE

violí i piano

PIANO GOTRIAN STEINWECK
de la CASA WERNER

Palau de la Unió Catalana
a tres quarts de deu del vespre
EXCLUSIVAMENT PER AL JOCI

} igual
- ta-
- many

MATHIEU CRICKBOOM

Els concerts que avui anunciem no tenen la seva més alta significació en els mèrits dels artistes ni en la importància de les obres que formen els programes. Tot i essent per ambdós conceptes ben remarcables, com tot hom pot veure, cal reconèixer que la seva gràcia prové del gest que amb aquests concerts fa la nostra «Associació», de respecte i reconeixement per aquells qui ens precediren a Barcelona en la tasca de fer conèixer la bona música, sobretot en l'especialitat «da Camera».

I com que Mathieu Crickboom fou entre nosaltres un dels primers apòstols d'aquesta creuada, per no dir el primer, hem volgut partir de la commemoració dels seus concerts inicials, donats en un ambient mancat de tot precedent seriós en aquest sentit, per a retre homenatge, no sols a l'esmentat mestre il·lustre, al qui tants esforços ha d'agrair la cultura musical barcelonina, sinó a tots aquells qui abans de nosaltres han aportat els seus entusiasmes en aquesta tasca.

En els programes d'aquestes sessions seran contingudes unes notes respecte a les activitats musicals barcelonines, a partir dels primers concerts Crickboom, degudes als senyors Adrià Gual i Vicents M.ª de Gibert, i documentades amb diversos gravats, les quals constituïran un curiós report d'aquest aspecte de la vida espiritual de Barcelona.

...ment, aujourd'hui, à 14 h. très
exactement, matinée du plus grand suc-
cès du Petit Monde : les Deux Nigauds.

SOIREEES MUSICALES

Au Conservatoire : M. Juan Manen, vio-
loniste et chef d'orchestre. — Le vio-
lon : M. Wilkomirski. — Le piano :
M. Max Gregor.

Les citadins, avides d'air pur et de
plaisirs rustiques, s'en sont allés, nom-
breux, vers d'autres horizons. Mais la
musique est si bien entrée dans la vie
d'aujourd'hui que le printemps lui-même
n'efface point la place prise par elle dans
l'existence quotidienne. On a entendu
plusieurs œuvres modernes d'une solide
lecture, admirablement interprétées sous
la direction de M. Juan Manen, par un
ensemble composé d'artistes de la Société
des Concerts du Conservatoire. M. Juan
Manen dirige avec une force mesurée,
sans gesticulation. Il communique ainsi
à son ballet de l'opéra *Néron et Acté*, et
au poème symphonique *Hercule et Om-
phale*, de M. Claude Champagne, une ma-
gnificence concentrée d'une surprenante
puissance. Comme violoniste, il joint la
suavité à la vigueur. Sa technique, tout
équilibre et mobilité, fuit l'artifice, attei-

Folles-
Palace.
Casino
Moulin
Empire
Olympi
Ch.-Ely
Apollo-
Concer
Cigale,
Deux-A
Fursy
Lune-R
Chez l
Coucoto
Gaiety
Kursaa
Salle V
Tavern
Nouve
Cirque
Cirque
Cirque
Moulin
Magio
Pal. Po

Gaumi
Madel
Auber
Carill
Ciné
Meriv
Omni
Artist
Delta

3900/10

Jeudi 8 avril 1926

EXCELSIOR

TIRAGES FIN

aux actes et vingt tableaux,
cha Guitry et Albert Wille-
Geneviève Vix, Jeanne Vé-
teurs Mitty et Tullio, MM.
Boucot, Alerme, Pizani

lie-Française, centième
aimer.

éra. — La prochaine
ste, qui sera la der-
l, aura lieu lundi

gnant, par là même, une éloquence admi-
rablement expressive. Le *Concerto es-
pagnol* pour violon et orchestre, ainsi que
les *Gloses de chansons catalanes popu-
laires*, sont d'un artiste en qui pénètre
la caresse des sons, des couleurs et des
formes. Une telle musique traduit une
nature capable des plus intenses réac-
tions aux suggestions du monde sensi-
ble.

M. Michel Wilkomirski est un jeune
violoniste qui possède une forme déjà
très assurée. Il a joué les plus
nouveaux con-

LE MIROIR DES SPORTS

Voir dans le

(Proportions & Notes)

11 11

II Concert (recital)

I Part

Concert en Re major (nº 4) — — — — — W. A. Mozart

Allegro non troppo

Andante

Rondo

(cadences de Fr. Joachim)

II Part

a) Adagio i Fuga (violi sol) ————— J. S. Bach

b) * 3 palpiti ————— Paganini - Manén

III Part

a) * Balada op. A-20 ————— F. Manén

b) La abella ————— Schubert

c) * Ballet lento ————— Gluck - Manén

d) * Turkey in the straw (danza popular nord-americana) J. Manén

e) Caprixyo base ————— Sarasate - Manén

* Publicades en la "Universal Edition" de Viena

I Concert (orquesta)

I^a part

* Concert espangol op. A-7 - - - - - J. Manéu
per a violi i orquesta

Allegretto ben moderato

Adagio ma non troppo (Lamento)

Allegro molto

II^a Part

a) Chaconne per a violi sol - - - - - Bach

b) * Sonata per a violi en Sol major - - - - - Porpora - Manéu

Introduccio - Fuga - Adagio - Allegretto

III^a Part

a) Capritxo n° 1 ~~XXXX~~ - - - - - J. Manéu

b) * Canço - - ~~X~~ - - - - - J. Manéu

c) * Capritxo n° 24 - - - - - Paganini - Manéu
per a violi i orquesta

Espangol?

Perquè no retornar a la primera
volada, començant amb un concert
doni la infància excelsa, amb concert
d'orquestra

(Sr. Clamells: li prego especialment de que no's toqui cap
Overture en aquest concert, puig essent en el fons un recital
de violi amb orquestra, l'Overture donaria una ampulositat i un
tò sinfònic que pesaria en el rest del programa.)

Qui primer
militar?

Ritornel

* ~~Editada~~ Publicades en la ~~Universal Edition~~ "Universal Edition" de Viena

Capítol. nº 1 op. A - 14 — J. Marañ

Aquesta obra com indica l'"A" que precedeix el número d'"opus" pertencix a l'època en què l'autor ha pogut lliurement seguir una via trassada o desenvolupar idees de la joventut, que en son primitiu ropatge haurien sigut incompletament presentades. (Veure l'avertència que porten totes les obres meves editades en l'"Edició Universal" a partir de l'any 80, o el Diccionari de la Música que s'acaba de publicar a Anglaterra, del que'l Sr. Marshall a Barcelona posseeix un exemplar.)

El punt de vista d'aquest Capítol, el problema, com m'atreveix a dir, es el mateix proposat en ja altres obres meves de violí i orquestra (el "Concert espanyol" una d'elles) que tendeix a cercar per a la literatura de violí moderna, més vastos horitzons de sonoritat i de colorit que'ls fins ara utilitzats. La manca desgraciada de compositors qu'haigui sigut al mateix temps virtuoses del violí (no han tingut cap Bach, Beethoven, Mozart, Schumann, Schubert, Chopin, Weber, Liszt, qu'haigi conegut els alts rols de nostre instrument) ha sigut probablement la causa del retard en què ha quedat nostra literatura en front de la del piano.

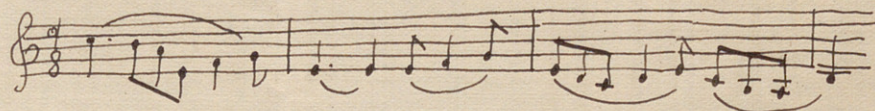
Posseeixim algunes grans obres musicals dedicades a

nostre instrument, però molt esparsades i mai l'idea musical fou concebuda en virtut d'un prou coneixement del instrument. Algunes d'elles foren sols transcrites al violí (Concert de Beethoven, algunes Sonates de Bach) altres retocades per violinistes (Concert de Mendelssohn, retocant lo David i compo- nenthi la Padenya coneguda) i altres escrites directament contra el violí (Concert de Brahms, de Reger, etc.) Malhauradament els compositors qu'han escrit expresa i admirablement pel violí (Paganini, Wieniawski, Vieuxtemps) no s'han desviat del cantó de fer lluir llur instrument i han descurat l'importancia de tot lo que no fós aquell. La col- laboració de l'orquestra en aitals obres es casi nulla.

En l'desigj doncs de renovar en la literatura del nostre instrument aquest punt de vista, fent que de l'unio de tots els recursos que l'alta tecnica del intuos i de la moderna concepció del colorit musical en l'orquestra, i quere perspectives i recursos sinfonics encare no explotats, m'han portat a dedicar la meua atenció i els meus esforços vers aquest objectiu. Disto molt de creure que lo per mi aconseguir sia considerable o definitiu, penso sols que la literatura del nostre instrument fa temps que's decanta baix excusa de musicalitat, del cantó del dilettantisme de la mediscritat, que lo que per ella s'escriu tant podria esserho per un altre instrument — a través de la malhaurada epoca de la Sonata de Càmera en concert públic,

complement la música de conjunt amb la de solista — i per^{II}
la mera part soldria, per mínim qu'ell n'ha, aportar men
esforç per a col·laborar a que les coses retornessin al llur punt
de vista per qu'han sigut enriatjades.

El Capriccio 4:1 se compona d'un Larghetto, cantable, ampo-
rósol, qual tema inicial

que s'encadena després de desenvolupar-se sobre ell mateix
sens altre motiu en un Allegretto (amb ritme de fandango
a tres temps) qual tema cant es desseguida complementat
per la resposta del inicial del Larghetto, convertida a questa
volta al ritme d'Allegretto. L'orquestra ornamenta durant
tot aquest moviment viu, la línia d'accentuació rítmica
i temàtica del violí qu'el va aguantant i desenvolupant
amb noves variants. Reapareix finalment el Larghetto
primer, per a redir-se'n la frase inicial, mes concisa i
mes amporósola are, cloent-se així l'obra.

Capriccio ~~XXVI~~ de Paganini

El tema i variacions d'aquest celeberrim Capriccio
han meregut, com moltes obres del més insigne Mestre
del Violí de tots els temps, l'honor d'esser transportat

i glosat al piano, per músics com Schumann, Litz
i Brahms. El capritxo està originalment escrit per a
violí sol. Uns violinistes antics i contemporanis n'han
publicat acompanyaments. Jo, respectant, en tot, la part
mes transcendental tècnica i musical del violí, l'he glosat
aplicant a l'acompanyament orquestral, els punts de
vista ja exposats mes ^(per al "Capritxo" n.º 7 i "Concert espagnol") amunt. La presentació del
tema, com la terminació de l'obra, he regut pertinent
desarrollarla amb els mateixos elements que Paganini
m'oferia.

INDICACIONES DE SERVICIO

Recibido de

Hilo núm.

El Oficial,

Número

Para de núm. palabras depositado el a las

= PARIS 11096-8-79-18^h30 =

- CONFORME ESCRIBO SALUDOS - MANÉN: - -

PORTE GRATUITO

CLAUSELLS MERCADERS 23 BARCELONA

Sr. D. _____

OS
TELE

PORTE GRATUITO

TELEGRAMA

CLAUSELLS MERCUDERS. 23 BARCELONA.

INDICACIONES DE SERVICIO

Recibido de

Hilo núm.

El Oficial.

Número

Para de núm. palabras depositado el a las

=== NEUILLYS JAMES 4672-20-132-8H510. =

ESTRENO OPERA FIJADO VENITIDOS ABRIL SUPLICOLE ENCARECIDO
POSPONARALGO PECHAS CONCIERTOS DANDO PRIMERO VEINTINUEVE
ABRAZOS. = MANEN. =